

Arrest

nr. 226 324 van 19 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 december 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 juni 2019.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LECOMPTE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2018 tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, waarbij de behandeling van zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming werd beëindigd op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft;"

2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat voorzien was op 2 oktober 2018 en dat hij geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming woonplaatskeuze gedaan heeft op het adres "Winterstraat 22 te 9000 Gent" (stuk 9, "verklaring betreffende de woonstkeuze" van 21 augustus 2018).

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat op 10 september 2018 de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op 2 oktober 2018 op een correcte en geldige wijze werd verstuurd naar voormeld adres. De per post aangetekende zending werd echter "niet afgehaald". Een bericht werd gelaten op 11 september 2018 en op 27 september 2018 werd de brief vanuit het 'Post Punt Press Shop Gent Zwijnaarde' teruggezonden naar het Commissariaat-generaal, alwaar het daags nadien werd ontvangen (zie stuk 7 in het administratief dossier, 'Oproeping persoonlijk onderhoud').

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet verzoeker op een correcte wijze heeft opgeroepen, maar dat deze zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingsbrief die hem werd verstuurd. Het administratief dossier bevat alle gegevens met betrekking tot de data en de bewijsstukken van de verzending en het feit dat deze aangetekende zending niet werd afgehaald.

Het betoog in het verzoekschrift, waarbij o.a. verkeerdelijk wordt voorgehouden dat er geen oproeping werd verzonden, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

4. Bijgevolg lijkt het er op dat het beroep dient te worden verworpen."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 juni 2019, voert verzoekende partij aan dat zij geen kennis had van de oproep. Zij wijst erop dat zij voldaan heeft aan alle oproepen van DVZ om zich aan te bieden of terug te keren, en dat waren er heel veel. Zij bevestigt dat zij altijd geweest is naar een oproep en dat ook haar raadsman niet was ingelicht.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich louter beperkt tot het volharden geen kennis te hebben gehad van de oproep, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 13 juni 2019 opgenomen grond formuleert. Derhalve dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond en dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Waar verzoekende partij haar raadsman stelt dat ook hij niet werd ingelicht, dient te worden vastgesteld dat in het huidig verzoek, verzoekende partij haar woonplaatskeuze heeft vermeld en nergens heeft gesteld dat zij een advocaat had.

5. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS